

για μια φορά κι έναν καιρό
ΕΝΑ ΚΛΟΥΒΙ

Ροδούλα Παππά κείμενο
Célia Chauffrey εικονογράφηση

Ένα κλουβί κίνησε να βρει πουλί.
Φραντς Κάφκα

Τυπώθηκε στην Ελλάδα με οικολογικά μελάνια και βερνίκι νερού, σε χαρτί βιοδιασπώμενο, με ουδέτερο pH, λευκασμένο χωρίς χλώριο, με πιστοποίηση FSC.

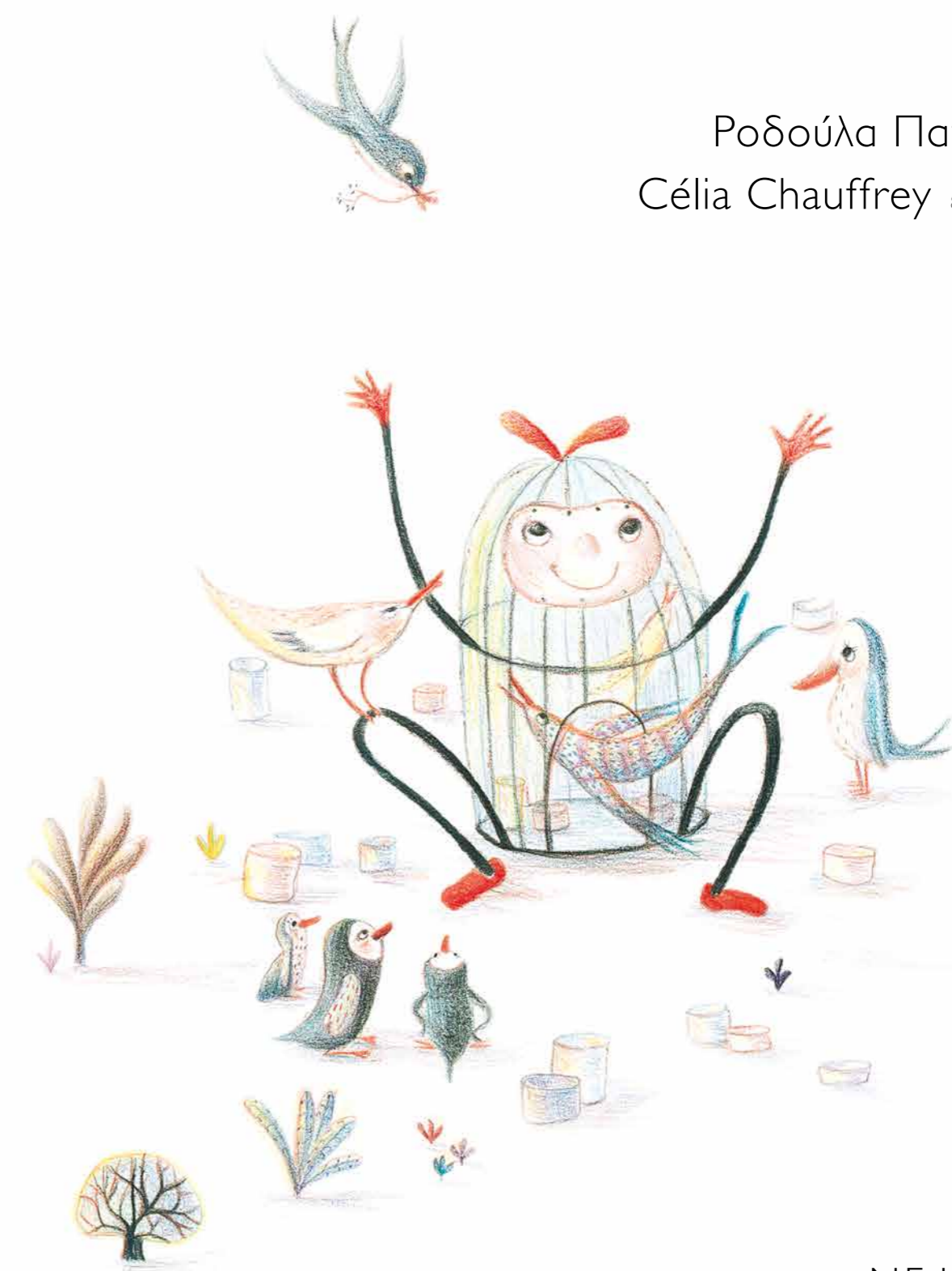
Τυπογραφική διόρθωση: Αρετή Μπουκάλα
Στοιχειοθεσία-σελιδοποίηση: Περικλής Δουβίτσας

ISBN 978-960-504-127-4

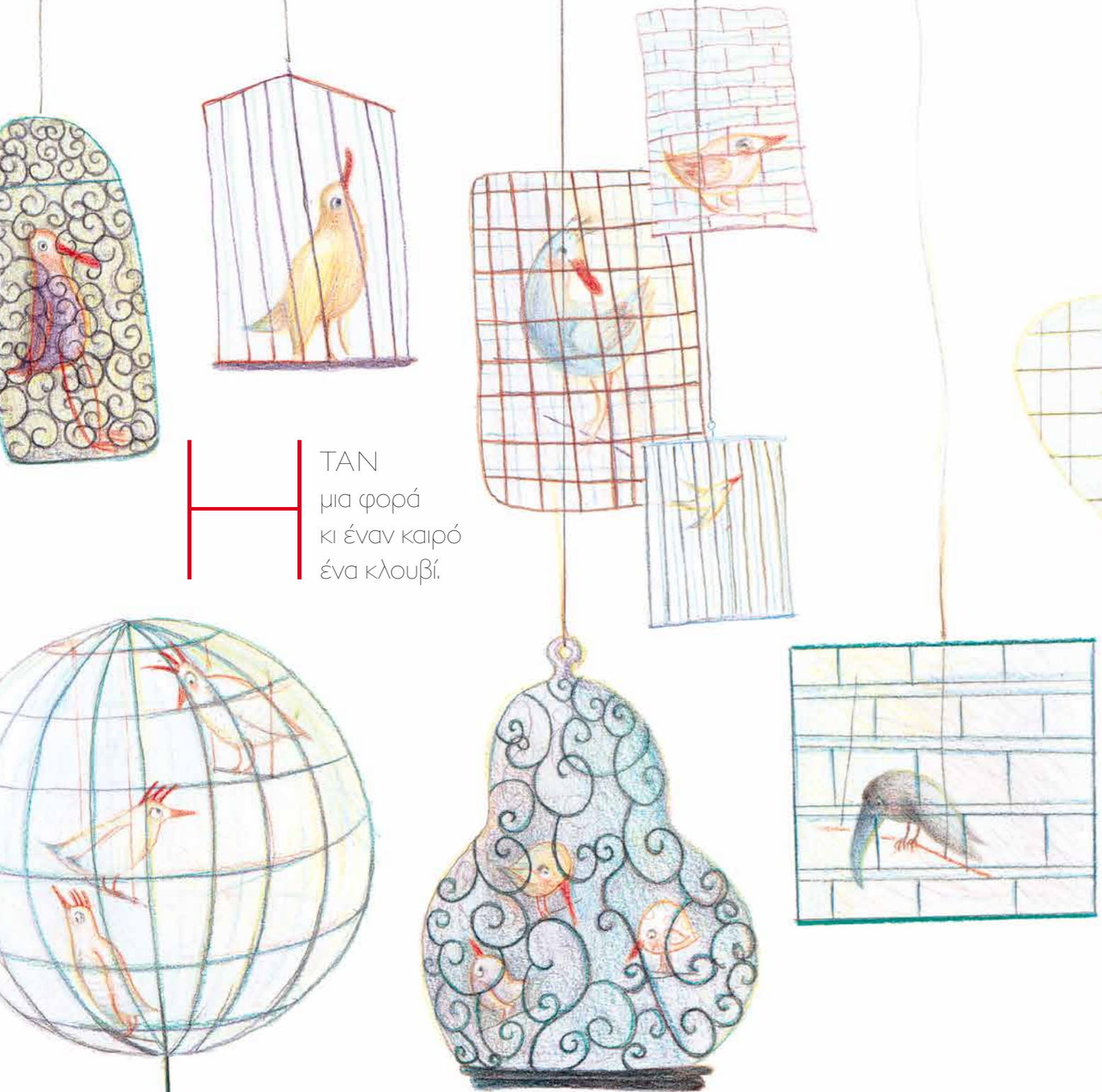
© 2014 Ροδούλα Παππά, Célia Chauffrey

Παραγωγή, διάθεση: Εκδόσεις ΝΕΦΕΛΗ
Ασκληπιού 6, 106 80 Αθήνα
Τηλ.: 2103639962, Fax: 2103623093
e-mail: info@nnet.gr

www.tsalapeteinos.com

ΝΕΦΕΛΗ

Ή
ΤΑΝ
για φορά
κι έναν καιρό
ένα κλουβί.

Ένα κλουβί περίπου σαν όλα τ' άλλα κλουβιά. Δεν ήταν ούτε πολύ μεγάλο ούτε πολύ μικρό, είχε μια ταϊστρα για σπόρους, μια ποτίστρα για φρέσκο νερό, και στη μια του πλευρά κρεμόταν ένα κλαδάκι για κούνια.

Και φυσικά, γύρω τριγύρω είχε κάγκελα. Κι είχε και μια πόρτα, μια ούτε πολύ μικρή ούτε πολύ μεγάλη πόρτα, που έκλεινε καλά.

Ήταν ένα κλουβί σαν όλα τ' άλλα λοιπόν, με μια διαφορά: μέσα του δεν ζούσε ούτε καναρίνι ούτε καρδερίνα ούτε παπαγαλάκι ούτε άλλο κανένα πουλί. Ήταν ένα κλουβί άδειο και, γι' αυτό, πολύ δυστυχισμένο.

«Συμφορά μου», σκεφτόταν. «Ένα άδειο κλουβί είναι ένα κλουβί που έχει χάσει όλη του την... κλουβοσύνη! Ένα άδειο κλουβί πώς να 'ναι ο εαυτός του; Πώς να 'ναι ευτυχισμένο;»

Και, μια μέρα, αποφάσισε να πάει να βρει την τύχη του.

Δρόμο πήρε, δρόμο άφησε...

Το πρώτο πουλί που συνάντησε ήταν ένα χελιδόνι που έκτιζε τη φωλιά του. Το κλουβί ενθουσιάστηκε. Πλησίασε το χελιδόνι και, όλο προσμονή, του είπε:

«Γεια σου, πουλί! Είμαι κλουβί, ένα αδειανό κλουβάκι,
ολόγυρα έχω κάγκελα, στη μέση ένα πορτάκι.
Όμορφο είσαι πολύ! Θέλεις να γνωριστούμε;
Θέλεις να μείνεις μέσα μου; Θέλεις μαζί να ζούμε;

Θ' ανοίξω το πορτάκι εγώ σ' εμένα να πετάξεις
κι έπειτα θα 'ναι πια κλειστό, κι έπειτα θα ξεχάσεις
στη φύση πώς είναι να ζεις, ψηλά να φτερουγίζεις,
μόνο σου να χτίζεις φωλιές, τον κόσμο να γυρίζεις.

Θα 'σαι τόσο χαρούμενο! Γιατί δεν θα πεινάς,
θα έχεις δροσερό νερό, σπόρους φρέσκους να φας.
Δεν πρέπει πια για τίποτα εσύ ν' ανησυχείς,
πριν το σκεφτείς θα σου 'χω εγώ ό,τι επιθυμείς.
Είν' ευκαιρία, άκου με, γιατί καθυστερείς;
Θα κάθεται στα πούπουλα, θα είσαι ασφαλής!

Τι λες;»

Το κλουβί που αναζητούσε πουλί πήγε, λοιπόν,
για και δυο στο αηδόνι, που εκείνη την ώρα έκανε την
πρωινή του μουσική εξάσκηση.

Μόλις άκουσε την πρόταση του κλουβιού, το αηδόνι απάντησε χωρίς δεύτερη
σκέψη: «Να μου λείπει!». Και τίναξε αυτάρεσκα τα μικρά καφετιά φτερά του.

«Μπορώ εγώ να εμπνευστώ
μέσα σε μισό μέτρο κυβικό;
Η τέχνη θέλει ελεύθερη ζωή!
Γίνεται οίστρος μέσα σε κλουβί;
Τα κάγκελα θα μου κασιιάσουν τη φωνή!
Δεν ξέρεις ούτε συ τι λες:
τα σίδερα της φυλακής
δεν είναι για τραγουδιστές!

Ούτε που να το συζητάς! Καλύτερα να ρωτήσεις το παγόνι. Επειδή έχει μεγάλη
ουρά, νομίζει ότι πρέπει όλοι να το υπηρετούν».

Και το κλουβί που αναζητούσε πουλί πήρε τον δρόμο για το παγόνι.

